

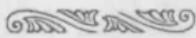
Marijo ljubim!

Marija, ljubiti
 Te zmeraj želim,
 služiti sem sklenil
 Ti, dokler živim.
 Ti meni si mati,
 jaz otrok sem tvoj.
 V življenju in smrti
 na strani mi stoj.

Vsak dan, o Marija,
 se spomnim na te.
 O Mati presveta,
 ozri se na me.
 Ti reši, Prečista,
 me greha okov,
 in brani napadov
 sovražnih duhov.

Mariio ljubiti
 veselje mi je.
 Mariji služiti
 so moje želje.
 Oj sprejmi, premila,
 me enkrat v svoj dom
 da slavo na veke
 prepeval Ti bom.

M. Darovana.

Z vijolicami krasimo Marijin vrtec!

3. Notranja ponižnost.

Vijolica je sicer nežna, a jako trpežna rastlinica. Svoje korenine razpreza po mnogih razrastkih in jih utrjuje precej globoko v zemljo. Te čvrste korenine in koreninice prezimijo ob mejah in med grmovjem, v zgodnji pomlad pa priklije izpod suhega listja nežna cvetica z milobnim cvetjem.

Ta lastnost naše ljubke cvetice nas opozarja, kako mora tudi Marijina vijolica ljuba ponižnost biti najprej globoko ukoreninjena in dobro utrjena v našem srcu.